

1. Africká mamba (Pražce)

1. A Hmi^7 E A
Africká mamba na naší louce,
 Hmi^7 E A
ve stínu Jumba tiše usínám,
 Hmi^7 E A
praskla mi kšanda a s výkřikem řvouce
 Hmi^7 E A
píchnul mě kaktus a co z toho mám?

$C^\#mi$ Cmi Hmi $C^\#mi$ Cmi Hmi
R: Ua ua pá ...

2. Pod naší palmou, hned vedle plotu,
kousíček stranou velbloud tam stál,
únavou zlomen cucal si botu,
pil vodu slanou a hrozně řval.
- R:
3. Pouštím se, pouštím vyprahlou poušti,
se mnou můj přítel, přítel dromedár,
šťěstí nás čeká ukrytý v houšti,
ádios, milá, já jedu dál.

R:

2. Bazalička (Pražce)

1. Emi Ami Emi H^7 Emi
Zasala som bazaličku, zasala,
 C D G H^7
keď sa naša verná láska začala,
 Emi C D G H^7
a ešte mi bazalička nevzešla,
 Emi Ami Emi H^7 Emi
už sa naša verná láska rozešla.
2. Škoda, šohaj, škoda mojej slobody,
ktorá padá do Dunajka do vody,
[: čo sa stalo tejto noci nového,
zabili mne, ech, môj bože, milého. :]

3. Bosá bosanova (Pražce)

1. C $\frac{C}{E}$ F
Jen střevíčky mít a korále mámy,
 C
prý bosou holku nepustí tam,
 $\frac{C}{E}$ F
koníčka stát u zadní brány,
 C
jen chvíli, než se nazpátek dám.
- R: C Ami Dmi^7 G
To se jí zdává, když kráčí přes celý sál,
 C Ami B^b F G C
kapela hrává tu píseň, co rád má můj král.
2. Snadno se dá splnit můj přání,
když kamínky jak prázdná slova
nebudou dřít a nebudou pálit,
kde chodí bosá bosanova.

R:

R:

4. Duha (Pražce)

1. E D Dmi
Za klopou sedmikrásku, pro tebe jenom lásku schovávám
 E D Dmi
do tvých vlásků, do tvých snů, kde místo mám.

A E A E Hmi
R: Bloudím, bloudíš sám,
 A E A E Hmi D E
loudím, loudíš, co ti dám.

2. Do pusy stéblo trávy, koukej, jak slunce barví tvoji tvář,
obrázky nahodilý, co právě pro nás zbyly, co jsou v nás.

R:

3. Za klopou sedmikrásku, v tu chvíli svět se duhou zdá,
mám blízko do mraků i na zem a v barvách září barva tvá.

R:

R:

- E
*: Za klopou sedmikrásku ...

5. Jak málo (Pražce)

1. C Dmi
Jak málo, málo, málo hlava slouží,
 G C Emi
jak málo stačí říct - mám tě rád,
 Dmi G C Emi
jak krátký stačí čas, a láska končí,
 Dmi G C Emi Dmi G C Emi Dmi G
končí, jiná může začínat.

2. Já trávu slyšel růst a stromy zpívat,
v tu chvíli zvadlé růže čerstvé jsou,
já nevím, proč bych city své měl skrývat,
však přesto láska zmizí najednou.

3. Já tiše ptám se: lásko, chceš se vrátit,
má duše prázdná se vrací ozvěnou,
je snažší rukou mávnout, oči zavřít,
než vracet zpátky film o nás dvou.

4. Na na na ...

- D Emi A D $F^\#mi$ Emi A D $F^\#mi$ Emi A D $F^\#mi$ Emi A D $F^\#mi$ Emi A D $F^\#mi$
5. Na na na ...

6.=5.

6. Kocúr (Pražce)

1. $D^\#$ F
 $D^\#$ F
Znát, chceš znát místa, kde můj svět stál,
jít, za mnou jít možná sám by ses bál,
 $D^\#$ F
sám víš, co říct, na co nemám se ptát,
 $C^\#$ Cmi F
jako autíčko na klíček, který se utopit má,
 $C^\#$ Cmi F
nechtěj hledat, co hluboko leží, co nosím jen já.

R: Malinkej kocourek usíná v košíku, klubičko snů leží s ním,
 C
s malinkou holčičkou dováděl celý den, celý den byl její stín,
 F
koukejte na toho mizeru, pod fouskem skrývá, co vidím jen já,
 F
provázek s mašlí mu na chvíli seberu, když hravou náladu má.

2. Hrát, jen hrát, chce si se mnou jen hrát,
tím víc, čím míň o něj přestávám stát,
strach má, že já jenom s tebou chci snít,
když mi vyprávíš o tom, co mohlo i nemohlo být,
co se může stát, když mi řekneš: mám tě rád.

R: Tančíme valčíček na čtyři doby a život jde okolo nás,
daleko necháme falešný sliby, jen s námi se zastavil čas,
naš svět je schovanej, na klíček zamčenej, nikoho nepustím
dál,
nikdo sem nepatří a nikomu nevěřím, i kdyby na můj cit
hrál.

3. Sníh, jen sníh smí se kolem nás nést,
hrou, svou hrou může hlavy nám splést,
kdo ví, co říkám, mizí rychle jak dým
v rámech okenních, na sklech umytých, co s tím,
á ...

7. Manuela (Pražce)

1. Ami C D F
 Ami C G F
Teď už víš, kam mířím,
 Ami C D F
pohledem mizíš, když se tě ptám,
 Ami C G F
teď už víš, jak se prach víří,
 Ami C G F
sama se stydíš, stydím se sám.
 Ami C D E

R: Teď už víš jak já, komu vina se dává,
 Ami C D E
teď už víš jak já, je to hra, nic víc,
 Ami C D E
teď už víš jak já, jeden den, jedna zpráva,
 F E
zamrazí v zádech a nestačím říct.

2. Střelnej prach ve věžích bývá,
okolo města se stahuje stín,
okolo nás hradba je shnilá,
rozbuška doutná, ji nezastavím.

R:
R: Manuelo, jsi mý slunce pohlazení,
Manuelo, jsi den mého narození,
Manuelo, já vím, to už pravda není,
jenom sen, jenom stín, jenom pokoření ...

- G F G
3.=1. + stydím se sám ...

8. Motýl (Pražce)

1. G C C^{maj7} C C^{maj7}
 G C C^{maj7} C C^{maj7}
Roztáhla se síť a já poprvé tě spatřil,
už jen o malou píď, a já k polapeným patřil,
 Emi D $\frac{G}{H}$ C
kamarád motýl mi pomoci chtěl,
 Emi D $\frac{G}{H}$ C
a já, bohužel,
 G
slepé oči měl.
2. Stal jsem se trofejí a záplatou tvých slabostí,
mnozí tě už nechtějí, snůško zbytečných starostí,
a já ti pomoci chtěl,
však málo síly jsem asi měl,
vždyť jsem jen motýl,
 C C^{maj7} C C^{maj7}
vždyť jsem jen motýl,
 G C D Emi C D Emi C D Emi C D Emi G
vždyť jsem jen motýl, á ...

9. Na dlažbě (Pražce)

- E
1. Seděla jsem jenom tak a dívala se kolem sebe,
nevidím-li tam něco, co mi tebe nepřipomíná:
 A D E
malej džbáněk, na něm nápis „ty a já“.
2. Zbývá mu jen sedm pater, než vyrobí malej kráter,
na dlažbě se roztrhne a napařád mi zapomenout dá
na ta slova, co mě děsí, „ty a já“,
 A D E
malej džbáněk na kousky se rozpadá.
 $C^\#$ mi A E $C^\#$ mi A E

R: Ú tadap ...

- E
3. Prázdný místo ve vitrině, každej si mě jako v kině,
jako nahou holku v metru prohlíží,
kam se schovat, teď se marně rozhlíží.
- R:**
 E
4. Seděla jsem jenom tak a dívala se kolem sebe,
nevidím-li tam něco, co mi tebe nepřipomíná:
 A D E
malej džbáněk ...

10. Nehodná (Pražce)

- Dmi $\frac{Dmi}{C}$ B^b A Dmi $\frac{Dmi}{C}$ B^b A
1. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,
 Dmi $\frac{Dmi}{C}$ B^b A Gmi^7 A
stále víc se dívám zpátky, co se stalo, že mě nepoznáš?
 Gmi C F $\frac{F}{E}$ Dmi
- R:** Nad hlavou skála, co se bojíš, na mě nepadá,
 Gmi C F Gmi B^b A
dřív jinde stála, teď je těžký být pod ní sama.
2. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,
stále víc svým vlastním slovům málo věřím, nevím, co jsem
zač.
- R:**
3. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,
nehodná jsem, nezlá tebe, co se stalo, že mě nepoznáš?
- R:**

11. Opilý koráb (Pražce)

1. D G Hmi
Nikdy neviděl příboj skály práť,
 A
snad proto začal o tom,
 D G Hmi
jak v myšlenkách to vídal rád,
 A G Hmi A
řádky opilý psát, kde bral na to sílu?
2. Na říčce uprostřed města spal,
ten koráb dál se nocí
pod vlajkou snů a drog vpřed hnál,
to se zas jenom zdál jeden sen, kterej mívá.
- C Hmi A Hmi A
R: O kouzle míst, kde se skrývá před náladou zlou,
 C Hmi
před světem, před sebou,
 A Hmi A
nechce víc než pro lásku žít,
 G Hmi A
kolik ještě teď chvil, kolik dnů na ni zbývá.
3. Nikdy neviděl plachty ve větru plát,
jen rád se houpal
na vlnách jinejch míst a dnů,
dnů, kde se zapomíná, že je strach, že je bída.
- R:** Kde se nemusí bát a skrývat před náladou zlou,
před světem, před sebou,
může žít, jen pro lásku žít
každý den, každou noc, každou chvíli,
 G Hmi A
každý den, každou noc má dost síly ...

12. Švédské kapky (Pražce)

G $C D G C D G C D C B^b G$
Tip tip tip ...,
 $C D G C D G C D C B^b G$
tip tip tip ...,
 $C D G C D G C D C B^b G$
tip tip tip ...

13. Spirituál (Pražce)

- Ami E^7
1. Velkej vůz letí tmou,
 Ami E^7
rány nebolí, ale nestárnou,
 Dmi Ami
čekám ozvěnou aspoň pár vět,
 Dmi E^7
co mi navrátí můj život zpět.
2. Smečka psů nocí toulavejch
hladem zvlčilá visí v patách mejch,
touhy jiný teď mám, jiný než dříve teď mám,
třeba stranou stát, jen nebejt sám.
 Ami $D Dmi$
- R:** Máma má ve snu se ptá,
 Ami $D Dmi$
kdo je mstitel můj a kdo jsem já,
 F E^7
pomstít smrti smrt hříchem se zdá,
 F E^7 $Ami E^7$
jako cenu však pokora má, marně se ptám.
3. Voda divoká, mysl bloudivá,
křížek na prsou srdce zahřívá,
ten, kdo víru svou neztrácí v tmách,
smyje úděl svůj, špinu a prach.

R:

R:

14. Žaba (Pražce)

- C G Ami F
1. Jako žaba na prameni sedím jenom tak,
 $G^\#$ C A^7 D^7 G
do vody koukám, jestli tam není vodník nebo rak.
2. Jak tak koukám na hladinu, přiblížil se mrak,
bude pršet nebo sněžit - dozvím se až pak.
 F C
- R:** Slunce zašlo, začíná déšť, kapky kapky á kapky kapky kapky á,
 F D^7 G
mraky táhnou, „ty táhni též!“ - to mu řekla.
3. Moje milá s mojí tchýní na mě čekaly,
já jsem přišel od pramene pěkně ožralý.
4. Jako žaba na prameni sedím jenom tak,
do vody koukám, už tam není vodník ani rak,
 C C C C F F F G
 H A G E D H C
jen někde v dálce běží hashrman ...

15. Za vlasy (Pražce)

- G
1. Ty bolíš, nebo se zas mýlím,
 F
naboso chodíš kolem nás,
 $D^\#$ Cmi G
málo tě znám, málo, jak se zdá.
 $D^\#$ F Gmi
- R:** Do noci svítí hvězdy v trávě zapadlý,
 $D^\#$ F $Dmi Gmi$
na víčkách nosíš jejich lesk,
 $D^\#$ F Gmi
těžko se hledaj', dávno sněhem zavátý,
 $D^\#$ $Dmi D$
usnuly včera nebo dnes.
2. Za vlasy tahaj' tvoje slova,
naslepo střílíš náhlý hněv,
zavřený dveře ráno, ráno, to se stává.

R:

3.=1.

1. Pražce	Africká mamba	1
2. Pražce	Bazalička	1
3. Pražce	Bosá bosanova	1
4. Pražce	Duha	1
5. Pražce	Jak málo	1
6. Pražce	Kocůr	2
7. Pražce	Manuela	2
8. Pražce	Motýl	2
9. Pražce	Na dlažbě	2
10. Pražce	Nehodná	2
11. Pražce	Opilý koráb	3
13. Pražce	Spirituál	3
12. Pražce	Švédské kapky	3
15. Pražce	Za vlasy	3
14. Pražce	Žaba	3